

ČRNO *ma* BELEM

GLASILO ZDRUŽENEGA PODJETJA LJUDSKA PRAVICA

Leto X

Ljubljana, 11. novembra 1974

Številka 9

DEVETMESEČNA BILANCA TOZD TISKARNE LJUDSKA PRAVICA

VEČJA PROIZVODNJA IN VELIK PORAST POSLOVNIH STROŠKOV

Podjetje je letos bolje gospodarilo in doseglo boljše poslovne rezultate, pestita pa ga huda inflacija doma in po svetu ter močno zvišana nelikvidnost

Glavne značilnosti devetmesečnega poslovanja v TOZD tiskarna Ljudska pravica so večja proizvodnja, močan porast poslovnih stroškov, manj zaposlenih, več nedokončane proizvodnje, za petino večji osebni dohodki, manjše investicije kot lani in naraščanje nelikvidnosti. Kljub vrsti problemov pa je tiskarna dosegla v celoti boljše poslovne rezultate.

Za leto 1974 smo sicer predvidevali porast poslovnih stroškov za okoli 10 odstotkov, vendar pa so le-ti narasli še veliko bolj. Na to so vplivale zlasti višje cene papirja, kartona in lepenke, ki so se zvišale za 75 odstotkov, pa tudi visoka stopnja inflacije, tako v svetovnem kot jugoslovanskem merilu. Obenem pa tudi visoka nelikvidnost, kakršne pri nas še nismo zabeležili.

Kljub občutnim podražitvam papirja pa so naše storitve, ki jih nudimo založbam, v glavnem ostale nespremenjene in smo se držali pogodbениh obveznosti. V prihod-

njem letu pa bomo morali storitve povečati za četrtno in tako poskušati uskladiti razliko v cenah proizvodov na trgu in delitvi osebnih dohodkov.

Sistem izplačevanja osebnih dohodkov, ki smo ga poskusno uvedli za letos, smo med letom nekajkrat dopolnili in poskušali odstraniti iz njega pomanjkljivosti, ki so se pojavljale. Do konca leta pa bomo izdelali samoupravni akt, v katerem bodo upoštevane vse te spremembe.

MANJ ZAPOSLENIH

Proizvodnja se je v Ljudski pra-

vici v 9 mesecih letos povečala za 10,8 odstotka v primerjavi z istim obdobjem lani. Tako smo za letos planirano proizvodnjo že dosegli 77-odstotno. Povprečna cena za tono proizvodov je za približno četrtno višja kot lani in samo za 2,4 odstotke višja kot je bila planirana za letos.

Letos imamo v primerjavi z lanskim letom za 4,3 odstotke manj zaposlenih: namesto planiranih 491 jih je bilo samo 475. Zaradi tega je bilo opravljenih tudi manj delovnih ur oziroma storitev. Hkrati pa je bila zaradi večjih zmogljivosti v ofset tisku in knjigo-veznici dosežena toliko večja produktivnost. Še vedno pa je problem s kvalificirano in visokokvalificirano delovno silo grafične

Nadaljevanje na 2. strani

KONSTITUIRANJE DELOVNE
ORGANIZACIJE IN VPIS
V SODNI REGISTER

ZADNJE DEJANJE

Doslej smo, kot je bilo že objavljeno v našem glasilu, prejeli od Okrožnega gospodarskega sodišča sklep o predznanbi organiziranja TOZD Ljubljanski dnevnik in TOZD Ljudska pravica. Opraviti moramo še zadnja dejanja v zvezi s konstituiranjem delovne organizacije in njenim vpisom v sodni register.

V začetku meseca novembra bodo v javni razpravi spremembe samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo. Sem sodi sprememba imena delovne organizacije. Predlagamo Časopisno tiskarsko podjetje „Pravica—Dnevnik“. To ime naj bi bolj ponazorilo povezanost obeh TOZD, primernejše pa je tudi zato, ker je pod imenom Ljubljansko časopisno tiskarsko podjetje, ki je bilo prvotno predlagano, že registrirana delovna organizacija Tiskarna Ljubljana. Spremenjeno bo tudi poglavje o splošnem ljudskem odporu, ki mora biti po novi ureditvi urejeno na ravni delovne organizacije. Novo ureditev predstavlja tudi delegatski sistem za samoupravne interesne skupnosti, ki se morajo konstituirati do konca tega leta. Ostanjejo nam še volitve kolegijskega poslovodnega organa, to je njegovih članov in predsednika, s čimer bodo izpolnjeni vsi pogoji za registracijo.

Pričakujemo, da bodo vse priprave zaključene do konca tega meseca in da bo takrat vložen tudi predlog za konstituiranje delovne organizacije.

Z registracijo bo zaključena prva faza, ki predstavlja pogoje za izgrajevanje samoupravnega sistema, ki ga predvideva ustava.

Start za kolesarsko dirko, v kateri so se pomerili med sabo Antenarji in Dnevnikovci, je bil pri gostilni Žabar na Viču. Tekmovanje je vzbudilo v naši delovni organizaciji veliko zanimanje in zato se je na startu zbralo kar precej navijačev. O tem, kako je potekala ta dirka, pa berite obširno poročilo na strani 5.

SPREMEMBE STATUTA TOZD LJUBLJANSKI DNEVNIK

V pripravi so spremembe statuta TOZD Ljubljanski dnevnik. Statut je bil razglašen in objavljen 28. decembra 1973. Vmes je prišlo do zakonskih in sistemskih sprememb, ki jih je bilo treba vnesti tudi v spremembe statuta.

Prva sprememba se nanaša na ime delovne organizacije, v katero se delavci TOZD združujejo. To ni združeno podjetje, pač pa delovna organizacija, katere ime naj bi bilo spremenjeno v Časopisno tiskarsko podjetje „Pravica-Dnevnik“.

Naslednja sprememba, ki jo predvideva statut, je organizacija analitske službe, ki naj po novi ureditvi ne bo več neposredno podrejena BEP, pač pa naj deluje na ravni TOZD. Analitska služba stoji namreč pred novimi obsežnimi nalogami in naj predstavlja most med TOZD in zunanjimi tokovi na področju analize, mehano-grafske obdelave podatkov in podobno. Deluje torej na področju časopisne in propa-gandne dejavnosti TOZD, vklju-čuje se pa tudi v tovrstne pro-cese zunaj TOZD.

Uredniki rubrik naj imajo moralno politične kvalifikacije. Po načelu, naj se rešuje kadrovs-ko vprašanje v okviru lastnih delavcev v TOZD, je predlagana sprememba, „da zadostuje za vodstvene delavce srednja stro-kovna izobrazba in to izje-moma, če se ugotovi, da je znanje delavca, pridobljeno z delovnimi izkušnjami, kar izka-zujejo dosednji uspehi pri delu, zadostno za opravljanje delovnih nalog“. V tem primeru se zahteva 5-letna praksa na podobnem delovnem mestu.

Na novo je urejena tudi funkcija pomočnika direktorja, ki ima po novi ureditvi tudi v statutu urejena pooblastila v zvezi z delom, ki ga je opravljal že sedaj.

Podobne spremembe, ki bodo razvidne iz razmnoženega osnutka sprememb, ki jih bo prejel vsak delavec, imajo za cilj uzakoniti že dosedanje pristoj-nosti in funkcije vodilnih, vod-stvenih in drugih delavcev TOZD in jih prilagoditi novemu samoupravnemu sistemu in boljšemu poslovanju v TOZD.

VEČJA PROIZVODNJA IN VELIK PORAST POSLOVNIH STROŠKOV

Nadaljevanje s 1. strani
stroke, čeprav se precej naših ljudi šola na tehnični in višji grafični šoli.

Možni delovni čas je bil letos izkoriščen 50,8-odstotno za izde-lavo in 49,2-odstotno za režijsko delo. V primerjavi z lanskim letom je bilo delovnega časa za 3,3 od-stotke več, pri tem pa je bilo za proizvodno delo porabljenih 52,3 odstotka delovnih ur in za režijsko delo 47,7 odstotka ur. Iz teh podatkov je razvidno, da je bil delovni čas letos za poldrug od-stotek slabše izkoriščen, bilo pa je tudi več režijskega dela. Letos je bilo tudi več plačanih izostankov, to je bolezenske odsotnosti do 30 dni.

Ker se je zmanjšalo število zaposlenih v proizvodnji, je bilo letos v 9 mesecih opravljenih za 5,3 odstotka manj norma izde-lavnih ur.

VEČ NEDOKONČANE PROIZVODNJE

Nedokončana proizvodnja se je od začetka leta do konca septem-bra povečala za 83,9 odstotka, vrednost materiala pa kar za 173,3 odstotka. Tako se je skupna vred-nost nedokončane proizvodnje v primerjavi s septembrom 1973 povečala za 64,1 odstotka, to pa je seveda vplivalo na zmanjšanje lik-vidnosti podjetja.

Zvišanje cen reprodukcijskega materiala je vplivalo tudi na vred-nost zalog v skladiščih. Od začetka leta do konca septembra so se za-loge po vrednosti povečale za 48,7 odstotka, v primerjavi z lanskim septembrom pa za 44,3 odstotka. Količinski obseg zalog pa se v glavnem ni spremenil.

Kreditov smo imeli za 38 od-stotkov več kot v začetku leta. Terjatve do kupcev so se od začetka leta do konca septembra povečale za 23 odstotkov, v primerjavi z lanskim septembrom pa kar za 80 odstotkov, to je za pri-bližno 700 milijonov S din. V za-ostanku s plačili so predvsem založbe in neko izvozno podjetje.

Nasprotno pa so se plačilne obveznosti našega podjetja od začetka leta do konca septembra povečale za 69 odstotkov, v primerjavi z lanskim septembrom pa za 114 odstotkov ali za okoli 600 milijonov S din. Ker so se obratna sredstva v nedokončani proiz-vodnji, zalogah in saldu kupcev povečala od lanskega septembra za okoli milijardo in pol S din, naše obveznosti do dobaviteljev pa le za 600 milijonov S din, je jasno, da smo povečali delež lastnih obrat-

nih sredstev za okrog 750 mili-jonov S din. Zaradi tega so bile onemogočene vse za letos plani-rane investicije.

BOLJŠE GOSPODARJENJE

Iz obračuna za devet mesecev v letošnjem letu in v primerjavi z istim obdobjem lani se je vrednost prodane proizvodnje povečala za 36 odstotkov, poslovni stroški za 38,6 odstotkov, obveznosti iz dohodka za 48 odstotkov, osebni dohodki za 16 odstotkov, akumu-lacija pa za 89 odstotkov. Ti rezultati in primerjave kažejo, da smo letos boljše gospodarili in dosegli boljše poslovne rezultate. To nam zagotavlja, da bo dosežena poslovna uspešnost ob koncu leta sicer zelo dobra, zaradi visoke nelikvidnosti pa polna problemov.

ZA PETINO VEČJI OSEBNI DOHODKI

Osebni dohodki so se v pri-merjavi z 9 meseci lani povečali za 16 odstotkov. Če pa upoštevamo, da se je število delavcev letos zmanjšalo, so se osebni dohodki na enega delavca povprečno povečali za 20 odstotkov, kar je v skladu z

doseženo uspešnostjo poslovanja. Po samoupravnem sporazumu o delitvi osebnih dohodkov je lahko naša delovna organizacija v 9 mesecih izplačala skupaj 15.506.090 dinarjev, dejansko pa je bilo izplačanega 15.799.424 din, torej za 1,02 odstotka preveč. To povečanje bomo morali nujno zmanjšati do konca leta!

V devetih mesecih smo realizi-rali za 2.387.585 din izvoza, kar je za 56 odstotkov več kot v istem razdobju lani. Zaradi izrednega zvišanja cen papirju in lepenki pa izvoz ni bil rentabilen, še zlasti tudi zato ne, ker so veljale cene iz leta 1973. Za prihodnje leto pa so se dogovorjene izvozne cene dvi-gnile skoraj za tretjino.

Reprodukcijskega materiala smo uvozili letos za 3.162.428 din, to je za 36 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Količinsko povečanje je sicer manjše, vendar pa dražje zaradi višjih cen.

Investicije so bile manjše in še to le najbolj nujne. V 9 mesecih smo investirali le za 1.389.300 din, to je več kot petkrat manj kot lani. Tako močno zmanjšanje investicij je posledica zelo povečane nelik-vidnosti, zaradi česar je primanjko-valo finančnih sredstev.

OSEBNI DOHODKI V LUČI STATISTIKE

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V TISKARNI LP V SEPTEMBRU 1974

Povprečni mesečni osebni dohodek 2.690,45

V ročni stavnici znaša povprečni osebni dohodek 2.079,90, v strojni stavnici 3.101,80, časopisni enoti 3.929,30, klišarni 2.621,70, knjigotiskarski strojnici 2.587,50, fotografiji 2.469,35, litografiji 2.164,35, knjigoveznici 2.015,60, mehanični delavnici 2.960,20 in v režijski grupi 3.167,20.

Najnižji izplačani osebni dohodek je bil 1.596,00, najvišji pa 7.489,70.

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V LJUB- LJANSKEM DNEVNIKU V MESECU OKTOBRU 1974

Povprečni mesečni osebni dohodek je bil 4.210,72 din.

V redakciji znaša povprečni osebni dohodek 5.016,86, v BEP 3.857,17, IBM 3.454,64, v upravi ZP 6.176,60, splošnem oddelku in računovodstvu 4.218,38, prodajnem oddelku 3.730,12, na-ročninskem oddelku 2.947,18, ekspeditu 3.697,97, adremi 3.319,72, v podružnicah 3.397,34, šoferji pa so prejeli povprečno 4.159,28 din.

Najnižji izplačani OD je bil 2.070,00 (naročninski referent)

Najvišji izplačani OD je bil 11.128,60 (resorni urednik).

PREDVSEM KAKOVOST, NE PA VRSTICE

V uredništvu Dnevnika smo že dalj časa čutili slabosti dosedanjega, nepopolnega pravilnika o nagrajevanju novinarjev. Edino merilo novinarjevega zasluga po starem pravilniku o nagrajevanju so bile vrstice. Nič kolikokrat je bilo to načelo v praksi ovrženo in kritizirano. Tudi presežek dela, to je večja storilnost piščočih novinarjev, je bil po starem pravilniku nagrajen po „sistemu bencinske črpalke“, ki je prav tako pretrpel številne kritike. Tako imenovane premije za kakovost so bile od vsega začetka pod udarom številnih subjektivnih činiteljev.

Seveda je laže podreti, kar je slabo, kot ustvariti boljše. Tega se je najbolj zavedala podkomisija za nagrajevanje v uredništvu Dnevnika, ki je šele po 124 sestankih in več kot 200 uradnih razpravah naposled sestavila predlog pravilnika o nagrajevanju v uredništvu.

Pri tem so se člani podkomisije držali načela, da je treba novinarsko delo meriti predvsem po družbeni pomembnosti, kvaliteti, vloženem trudu in drugem, najmanj pa po vrsticah, ki ne morejo biti enake druga drugi.

Zato so se po številnih razpravah pojavile v predlogu novega pravilnika namesto vrstic „ocenjevalne točke“ za posamezne zvrsti novinarskega dela. Tako naj bi bile najbolj ocenjene zvrsti komentar,

N.N., kritika in druge. Z delovno pogodbo bi vsakemu članu uredništva določili normo, pa ne v vrsticah, temveč v količini posameznih zvrsti. S takšnim načinom ocenjevanja bi se približali Dnevnikovemu konceptu, ki zahteva, da bi bili sestavki v časopisu čim bolj kratki, jedrnat in prilagojeni potrebam ter okusu bralcev.

Seveda zgolj z vrednotenjem posameznih zvrsti ne bi mogli ocenjevati kvalitete prispevkov. Zato dovoljuje predlog pravilnika razpore pri večini zvrsti, ki jih je moč vrednotiti bolje ali slabše, odvisno od njihove kvalitete.

Z načelom poprečnega osebne dohodka je skušal predlog pravilnika povečati delovno odgovornost članov kolektiva, njihovo

storilnost in disciplino, razvneti njihovo skrb za boljše gospodarjenje in samoupravljanje.

Seveda ne moremo pričakovati, da bomo po javni razpravi o predlogu pravilnika dobili dovršeno kazalo za nagrajevanje ne samo po učinku, pač pa tudi po kakovosti. Največ pomislekov je na zapleten mehanizem (za nekatere) ocenjevanja vsakodnevnih prispevkov v časniku. Komisija meni, da je moč ocenjevanje poenostaviti tako, da ne bi bilo zamudnejše in bolj zapleteno od dosedanjega. Res pa je, da v sedanjem predlogu za razliko od prvotnega ni zanesljivih pokazateljev za učinek nekaterih delovnih mest v uredništvu: to velja za nekatere urednike, tajnice, strojepiske, kurirje, teleprinteriste in druge. Morda bo plodna razprava predlogu pravilnika nakazala rešitve tudi za ta delovna mesta.

Komisija pa na koncu ponovno poudarja, da brez sistematizacije delovnih mest ni mogoče sestaviti dobrega pravilnika o nagrajevanju.

S. F.

NA PLITVICE IN V SELCE

LE 42 ČLANOV NA (PRIJETNEM) SINDIKALNEM IZLETU

Letošnji sindikalni izlet, s katerim smo tako dolgo odlašali, da so nas nato preganjali deževni oktobrski dnevi, bi na koncu skoraj padel v vodo. Prvotna odločitev, naj bi odšli v Italijo, je bila v zadnjem hipu spremenjena, saj večina med nami – ne le v uredništvu – ne pozna dovolj niti lepote svoje domovine.

Tako smo v soboto, 26. oktobra,

krenili s Kompasovim avtobusom, ki sta ga vodila prijazna šofer Lojze in vodič Milan, proti Plitvicam. Mimogrede smo si ogledali tudi našo zapostavljeno Belo Krajino in se opoldne ustavili na Plitvicah, kjer smo tudi kosili. Komaj 42 članov kolektiva se je po kosilu razdelilo in jih je le polovica odšla na ogled znamenitih slapov. Zatem smo nadaljevali pot v Selce, kjer

smo se nastanili v hotelu Varaždin.

Medtem ko je bila sobota še precej deževna, pa nas je v nedeljo prebudilo lepo sončno vreme, žal pa smo se morali kopati le v zimskem bazenu z nekoliko pretoplo vodo. V večernih urah smo se utrujeni, toda zadovoljni, vrnili v Ljubljano, upamo pa, da bomo tudi prihodnje leto imeli možnost obiskati kakšen naš domači kraj.

Udeleženci sindikalnega izleta na Plitvice in v Selce pred hotelom Varaždin – tik pred odhodom proti Ljubljani

USPEŠNA DEVETMESEČNA BILANCA TOZD LJUBLJANSKI DNEVNIK

ZA 86 ODSOTKOV VEČJI OSTANEK DOHODKA

Ljubljanski dnevnik je imel v devetih mesecih 40,377.000 dinarjev dohodkov in 36,715.000 stroškov. Razlika pa je ostanek dohodka, ki znaša 3,662.000 dinarjev.

Po tričetrtletnem planu smo dohodke prekoračili za 5 odstotkov stroški pa so bili enaki planiranim, medtem ko je bil ostanek dohodka za 86 odstotkov večji od planiranega. Nasproti enakemu obdobju lanskega leta smo dohodke povečali za 41 odstotkov, stroški so večji za 44 odstotkov, medtem ko je ostanek dohodka večji za 14 odstotkov.

Kljub precejšnji podražitvi časopisov se naklada giblje v mejah planirane (Dnevnik 52.000 izvodov in Nedeljski dnevnik 202.000 izvodov). Oglasi pa so nad letnim planom za en odstotek, nad enakim lanskim obdobjem pa za 13 odstotkov. Realni dohodek od oglasov pa se je napram enakemu lanskemu obdobju zmanjšal zaradi inflacije. Pri oglasih in pa drugih dejavnostih je postal pereč problem novih cen, ker jih že leto dni nismo spreminjali, medtem ko so se zelo podražili papir in drugi materiali, pa tudi osebni dohodki so precej višji.

Stroški so, vzeto v celoti, enaki planiranim. Večja odstopanja navzgor so pri tiskarskih stroških za grafično dejavnost zaradi prekoračitve plana realizacije. Nadalje so večji pri osebnih dohodkih raznašalcev, ker smo jim zvišali tarife. Tudi zakonske obveznosti so za polovico višje, ker so bili uvedeni novi prispevki. Pri osebnih dohodkih smo izčrpali vso kvoto, ki pripada TOZD na podlagi samoupravnega sporazuma. Osebne dohodke bo moč v bodoče zviševati le, ko bodo naknadno zvišani tudi kalkulatorni osebni dohodki po samoupravnem sporazumu.

Zaradi precejšnje akumulativnosti nam uspeva, da račune in ostale obveznosti takoj poravnamo, čeprav nimamo kreditov za poslovna sredstva in nam dolžniki z veliko zamudo plačujejo naše račune. Računi za oglase so na primer poravnani v povprečju šele po 4 mesecih.

„Nagajivi“ vezalni stroj v ekspeditu (foto: Lado Čuk)

V DNEVNIKOVEM EKSPEDITU

TEŽAVE S STROJI

Novi stroji so že naročeni, kdaj jih bomo dobili, pa še ni mogoče reči

Že dva, tri mesece dela fantom iz ekspedita velike težave vezalni stroj. Stroj, ki je sicer švedske izdelave, je že pet let pri hiši in ima močno izrabljene nekatere pomembne dele.

Predstavljamo si lahko, kaj pomeni, če se tak stroj ustavi, saj so fantje prisiljeni časopis zlagati „na roko“. To se je v ekspeditu že tudi nekajkrat zgodilo, na srečo pa nikoli takrat, ko je bilo potrebno vezati Nedeljski dnevnik! V ekspeditu so, kakor zatrjujejo, že pred dvema letoma dali predlog, naj bi kupili še en vezalni stroj.

Pa nimajo v ekspeditu težav samo z vezalnim strojem; precej težav imajo tudi z vlagalnimi strojem, ki tu pa tam „stavka“. Videli pa smo lahko tudi, da naslove še vedno lepijo ročno, s čopičem in z lepilom. Morda bi kazalo, da tudi o tem razmislimo, in delavcem iz ekspedita olajšamo delo z nakupom ustreznih strojev . . .

K temu pravi pomočnik direktorja Drago Bitenc: „Nov vezalni stroj je bil naročen pri uvozniku Metalki že lani v začetku junija, ko je DS to investicijsko odobril. Prva ponudba je prispela konec lanskega junija s pripombo, da mora uvoznik oddati naročilo za 400 DM, šele potem je možna realizacija odkupa deviz pri RTB Bor.“

Torej je bil devizni posel vezan na razpoložljive devize in vsoto, ki jo je posrednik v tujini že vnaprej predpisal.

Celotna investicija v vrednosti 52.850 DM je bila plačana junija letos, nakar je uvoznik (Metalka iz Ljubljane) zahteval dovoljenje za uvoz oziroma obrazec 1, ki je za uvoz potreben. Pri deviznih poslih za uvožene stroje je potreben tudi obrazec 2, ki ga daje Narodna banka Jugoslavije po veljavnih predpisih.

V začetku avgusta letos je v Uradnem listu št. 40 izšel predpis, po katerem gredo vsi grafični stroji pod obvezni 30-odstotni depozit za dobavo enega leta in to brez obresti. Na poslovnem združenju časopisnih podjetij Jugoslavije v Beogradu je bilo sklenjeno, da se takoj vložijo prošnja, da obvezni 30-odstotni depozit ne bi veljal za grafično industrijo, ki je izključno vezana na uvoz tako strojev kot tudi rezervnih delov.

Kaj bo zakonodajalec v prihodnje ukrenil, še ne vemo; če bo predpis obveljal, bi bili s tem primorani angažirati dodatna sredstva pri celotni investiciji za dobo enega leta.

Po zadnjih podatkih pričakuje uvoznik vsak dan dokončno dovoljenje za uvoz, proizvajalec rezervnih strojev pa nam je prek uvoznika sporočil, da bo dobavni rok zelo kratek.

Vlagalni stroji in težave, ki jih imajo delavci pri delu, so sestavni del proizvodnje, ker doslej še nihče ni izdelal stroja, ki se nikoli ne bi pokvaril. Seveda so težave toliko večje, ker za te stroje ni konsignacijskih skladišč v Jugoslaviji. Vsi problemi pa se začnejo pri uvozu oziroma pri iskanju dovoljenj za uvoz . . . Glede števila strojev, ki so sedaj v dostavnem oddelku, razmišljamo tudi o možnosti, da bi nastavili mehanika, ki bi vedno skrbel, da bodo stroji v redu, prav tako pa bi se specializiral za vse stroje v delovni organizaciji . . .

Ročno lepljenje naslovov in možnost poenostavitve lepljenja je že dlje časa tema razgovorov med

tovarno Feam iz Milana in posrednikom iz Trsta. Popolnoma razumljivo je, da način ročnega lepljenja naslovov glede na povečano proizvodnjo ne ustreza več in da bomo morali to fazo dela čimprej avtomatizirati . . .“

Slavko Drlje
Foto: Lado Čuk

ŠPORTNA REKREACIJA V LP

Temeljna telesnokulturna skupnost Ljubljana-Center bo v zimskih mesecih organizirala športno rekreacijo. Naše podjetje je pripravilo moško košarkarsko, namiznoteniško in kegljaško ekipo ter žensko odbojkarstvo.

Organizirali smo treninge za vse prijavljene ekipe. Tako smo za namizni tenis dobili malo dvorano na Taboru, kjer bomo imeli možnost igrati vsako sredo od 16. do 18. ure. Zanimanje za namizni tenis je precejšnje, saj so vse mize (3) ves čas zasedene. Vzrok temu je verjetno tudi to, da je odbojka, ki je bila do sedaj edina rekreacija ob sredah, postala že malo monotona in nezanimiva. Spremenili smo tudi urnik rekreacije v veliki dvorani. Tako bodo imeli sedaj od 16. do 17. ure dvorano na voljo košarkarji, od 17. do 18. ure pa odbojkarji. Naši kegljači imajo svoje treninge na kegljišču na Li-vadi.

KADROVSKE NOVICE

TISKARNA LJUDSKE PRAVICE

DIPLOMANTI

Na tehniški grafični šoli pri ŠCTP v Ljubljani je s PRAV DOBRIM USPEHOM diplomiral tovariš JOŽE HUDARIN, izmenovodja v ofset strojnici.

Diplomantu iskrene čestitke.

PRIŠLI V TISKARNO LJUDSKE PRAVICE V OKTOBRU 1974

Anton Šefran, strežnik v knjigotisku; Albina Deželak, kgv. delavka; Marjan Vinkovič, priučen v pripravi ofsettsika; Mehmedalija Fazlić, stavec v ročni stavnici; Dedo Omić, strežnik v ofset strojnici; Bosiljka Ivković, kgv. delavka; Branko Vujičić, skladiščni delavec; Hidajeta Zupanović, kgv. delavka; Milovan Karadžić, odpremi delavec; Anton Ogorevc, strežnik v ofset strojnici.

ODŠLI IZ TISKARNE LJUDSKE PRAVICE V OKTOBRU 1974

Ivan Mladenovič, skladiščni delavec – sporazum; Marija Zatler, kgv. delavka – sporazum; Stanislava Dolinar, kgv. delavka – sporazum; Janko Babič, strežnik v ofset strojnici – sporazum; Siniša Rančov, reprofotograf – v JLA; Saša Habič, knjigovez – sporazum; Franc Brčan, skladiščni delavec – sporazum.

LJUBLJANSKI DNEVNIK

V mesecu oktobru sta se pri nas na novo zaposlila Milovan Dimitrić, naš štipendist in novinar, v ekspeditu pa pomožni delavec Borivoj Mikanović.

Propozicije tega tekmovanja so naslednje: košarka, namizni tenis in odbojka se bodo predvidoma začeli v drugi polovici novembra. Tekmovanje bo potekalo po sistemu vsak z vsakim in to v eni ali dveh skupinah odvisno od števila prijavljenih ekip. Kegljjači bodo tekmovali v ekipi, ki bo štela 5 članov. Zaradi velikega števila prijavljenih ekip bo imel vsak član ekipe na voljo 50 lučajev (25 polno, 25 čiščenje). Točen datum tekmovanja še ni znan, bo pa verjetno 16. ali 23. novembra na kegljišču v Domu Maksa Perca.

Zazeleno bi bilo, da bi se člani našega kolektiva v čim večjem številu udeleževali te rekreacije, saj bi lahko tako izbrali res najboljše ekipe. Ne smemo tudi pozabiti, da so drugo leto 20. jubilejne grafične igre v Celju, ki jih moramo pričakati bolj pripravljeni, kot smo bili letos. Takšno sindikalno tekmovanje pa nam lahko služi kot odlična priprava za grafične igre.

ZMAGOVALCI NOČEJO POSTATI PROFESIONALCI

Natančno ob 15. uri je dal dne 25. oktobra direktor dirke Zvone Zanoškar, sicer trener jugoslovanske kolesarske reprezentance, znak za start in deset kolesarjev se je izpred gostilne pri Žabarju na Viču zapodilo proti cilju, ki je bil tako nedosegljivo daleč, v malone 20 kilometrov oddaljenem Polhovem Gradcu. Cesta je bila tisti hip popolnoma zabasana z avtomobili: Dnevnikovi navijači so prišli spodbujati svojo kolesarsko peterko, ki se je spoprijela z ekipo Antene.

Antenarji so prišli opremljeni kot veliki športni asi: njihovo uredništvo jim je kupilo trenerke z velikimi napisi o pripadnosti, nekateri so se pripeljali na start celo s praviimi kolesarskimi čeladami. Dnevnikovci so bili mnogo skromnejši: domači direktor za investicije je ekipo šele po dolgotrajnem prigo-varjanju odobril nakup belih majic z napisi Dnevnik, medtem ko so bili drugi deli tekmovalne garderobe pestri kot so pestre Dnevnikove strani.

Kmalu po startu je hotel pobegniti antenar Tone Fornezzi, ki je upal na prvo mesto v končni uvrstitvi. Vendar je premalo računl na Dnevnikovca Jožeta Pogačnika, ki se mu je prilepil na zadnje kolo. Ko je prvi uvidel, da s takšno taktiko ne bo prišel daleč, je prepustil vodstvo Pogačniku v trdni veri, da mu bo do cilja pošla sapa in ga bo v zadnjih metrih zlahka prehitel.

Za njima je vozila večja skupina kolesarjev, v kateri so bili vsi preostali Dnevnikovci ter Antenarja Bine Rogelj in Ernest Aljančič, medtem ko sta vsem gledala v kolesa Antenarja Peter Hudobivnik in Aleksander Lucu.

Nekoliko pred Dobrovo je Lucu dohitel skupino, se vrnil vanjo in hotel priti na čelo, pri čemer pa mu je očitno ponagajal konjiček pony (vsi kolesarji so vozili na kolesih te znamke): zgrabil bi bil za zrak, če slučajno ne bi bilo poleg Dnevnikovca Marjana Rztresena. Tako ga je prijel za ramo in ga dobesedno sklatil z vozila.

Rztresena je vrglo prek krmila na trd asfalt, kolo je zletelo za njim, za obema je poljubil mater Zemljo Lucu, ki mu je sledilo njegovo kolo, prek vsega je s polno hitrostjo zletel kolesar Roga (Rogova ekipa je spremljala dirko) in se prav tako znašel na tleh; zacvilile so zavore tistih, ki so imeli še toliko časa, da so jih pritisnili, sicer bi bila nedaleč od bencinske črpalke tisti trenutek velikanska zmešnjava kolesarjev in koles.

Dnevnikovci so že nameravali ustaviti in pomagati poškodovanim, ko pa so videli, da so Antenarji nadaljevali dirko, so tudi sami stopili na pedala in pognali dalje. Pobralla sta se tudi Rogov kolesar

in Lucu, tako da je na prizorišču ostal le Dnevnikov tekmovalac.

Kazalo je že, da bo moral odstopiti, vendar poškodbe le niso bile tako hude. Čeprav na cesti ni videl nikogar več (razen Rogovega mehanika s kombijem, ki ga je ves čas spodbujal), se je Rztresen zapodil za drugimi.

Najprej je dohitel Lucuja in Hudobivnika, ki sta vozila v lastni strnjeni skupini. Prehitel ju je in dohitel še Antenarja Ernesta Aljančiča, ki je tvoril lastno skupino, ter ga že po nekaj metrih prehitel.

Medtem se je bil enako ogorčen boj spredaj: niti Fornezzi niti Pogačnik nista hotela popustiti v vodstvu, vendar je moral na koncu koncev Antenar Fornezzi le priznati, da je Dnevnikovec Pogačnik boljši.

Enako hud boj je bil za tretje in četrto mesto, ki sta ga bila Dnevnikovec Silvo Matelič in Antenar Bine Rogelj. Tudi v tem primeru je moral v ciljni ravnini pred turističnim domom v Polhovem Gradcu Antenar gledati Dnevnikovcu v zadnje kolo.

Čeprav sta bila na petem in šestem mestu Dnevnikovca Nac Bizilj in Samo Gabrijelčič, sta se enako zagrizeno borila, kot če bi imela poleg sebe kolesarja iz druge ekipe. Na cilju so odločile stotinke sekunde v Biziljevo korist.

Sedmi je le minuto zatem pripeljal skozi cilj kot hruška obtolčeni Marjan Rztresen, nato je minuto za njim pripeljal v cilj svo-

Zvone Zanoškar, zvezni kapetan za kolesarstvo, podeljuje zmagovalcu dirke Jožetu Pogačniku Rogov dres za spomin

jih sto kilogramov Antenar Aljančič, še minuto pozneje je presekal startno črto Peter Hudobivnik in slednjič je nekoliko pozneje zapeljal v cilj Lucu.

Dnevnikovi kolesarji so tako

zmagali posamično in ekipno, kljub temu pa so zavrnilo vse ponudbe (ki jih ni bilo malo), da bi takoj prestopili med poklicne kolesarje.

LJUBLJANSKO SINDIKALNO PRVENSTVO

MANJ USPEHA Z OKRNJENIM MOŠTVOM

Našim nogometšem se je lani v ljubljanskem sindikalnem prvenstvu le za las izmuznila uvrstitev v najboljšo skupino, v jesenski sezoni pa so bolj ali manj uspešno nastopili v drugi skupini, kjer so igrali še Žito, Metalka, Mladinska knjiga (založba), Mladinska knjiga, Jože Moškrič, Univerzal, Slovenija (tiskarna) in Železniška postaja.

Naše moštvo je igralo takole: z Žitom je izgubilo s 4:1, premagalo je Jožeta Moškriča z 1:0, s tiskarno Slovenijo je igralo 1:1, Mladinsko knjigo (založba) je premagalo s 3:0, z Metalko je igralo 0:0, z Mladinsko knjigo 2:2, z Univerzalom je izgubilo z 2:1, v zadnjem kolu pa je z Železniško postajo presenetljivo zmagalo s 4:1.

V osmih tekmah so torej zbrali 9 točk, vendar njihova trenutna uvrstitev še ni znana, ker je bilo zaradi izredno slabega vremena

precej tekem preloženih.

Za razliko od lanskega tekmoovanja je imelo naše moštvo v jesenskem delu letošnje sezone precej težav s sestavljanjem moštva. Lani je bilo igralcev dovolj, letos pa so na nekaterih tekmah komaj sestavili moštvo. Pred začetkom sezone je namreč odšel na drugo delovno mesto izven Ljudske pravice naš prvi vratar Bogdan Vovk, med prvenstvom sta kopačke obesila na klin Sandi Podobnik in Tedi Gantar, Rado Zalar pa se je ponovno vključil med aktivne igralce in je zato izgubil pravico nastopanja v sindikalni ligi.

Moštvo so tako sestavljali Bavčer, Peklaj, Gerbec, Judež, Makuc, Pogačnik, Čebular, Masle, Lukač, Skubic, Lomovšek, Muhvič, Negrijevski, Gliha in Hace, ki pa prav tako zaradi službenih in drugih obveznosti niso bili vselej na voljo. Zato bi kazalo, da bi za drugi, spomladanski del tekmoovanja vključili v moštvo še druge igralce iz našega kolektiva, ki so že igrali nogomet, pa čeprav bolj za rekreacijo. Z večjim številom igralcev bi bila namreč konkurenca za najboljše moštvo precej večja in tako bi se zanesljivo dvignila tudi kakovostna raven moštva. V zimskem odmoru bo to prva naloga tehničnega vodstva moštva.

ZARADI PRECEJŠNJE INVESTICIJE

ODLOČITVE O MENZI ŠE NI

Delavski svet tiskarne je na svoji seji 7. novembra 1974 ponovno razpravljal o menzi oziroma o svoji odločitvi, da menzo odda v brezplačni najem privatniku.

Vzrok za ponovno razpravo je bilo dejstvo, da znašajo sredstva, ki bi jih bilo potrebno vložiti v dodatno opremo in prezidavo menze, po eni varianti okrog 9 milijonov starih din, po drugi varianti pa okrog 14 do 15 starih milijonov. Investicija v opremo menze je potrebna zaradi zadostitve predpisom sanitarne inšpekcije. Zaenkrat pa bi se jim lahko izognili le v primeru, da tudi v bodoče opravlja gostinske usluge Gostinsko prehrambeni center.

Ker gre za precejšnja sredstva, ki naj bi jih vložili v neproizvodne namene, so bili člani delavskega sveta mnenja, naj o tem odloči širši krog ljudi. Zato se bodo člani DS posvetovali s sveti obratov in z delavci v obratih, DS pa se bo ponovno sestal in sprejel dokončno odločitev o bodoči usodi menze.

BRALCEM ČLANOM DELOVNEGA KOLEKTIVA

Vsa pisma – po možnosti napisana na stroj – so nam vedno dobrodošla. Čim krajša bodo, toliko več možnosti bo, da jih bomo objavili. Prednost bodo seveda imela tista pisma članov našega delovnega kolektiva, ki zadevajo neposredne probleme pri njihovem delu, predloge za razne izboljšave in seveda tudi pritožbe, ki jih na drug način doslej ni bilo možno uveljaviti. Vsa pisma morajo biti seveda podpisana s polnim naslovom, ker bodo drugače končala v košu. Vso pošto ali predloge o tem, kaj želite, da bi bilo objavljeno v našem internem glasilu „Črno na belem“, dastavite odgovornemu uredniku v sobo št. 67 v četrtem nadstropju (kjer je uredništvo Ljubljanskega dnevnika).

Uredništvo

ČRNO na BELEM

Izdaja delavski svet združenega podjetja Ljudska pravica – Ureja uredniški odbor: Sasa Jarc (odgovorni urednik), Marija Mežek, Srečko Mrak, Darko Puhar, Kazimir Rapoša, Leopold Šega, Majda Tičar in Rafko Trušnovec – Izhaja vsak drugi ponedeljek v mesecu, razen julija in avgusta – Natisnila tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani

Za letošnjo turistično sezono naša prodajna služba ugotavlja, da se Dnevnik izplača prodajati v obmorskih krajih.

Zanimiva in poučna ugotovitev, samo malce pozna. Zahodnonemške in avstrijske revije ter časniki, na primer „Bild“ in „Kurier“ to že nekaj let vedo in bi tudi mi že prej lahko „uganili“, zakaj so poleti kioski ob Jadranu tako dobro založeni z nemškim in avstrijskim tiskom.

Pred letošnjim sindikalnim izletom je skoraj prišlo do hude krvi zaradi cilja izleta: eni so na vsak način hoteli v Bologno, drugi pa na Plitvice. Zmagale so Plitvice, toda s tem „Bolonjčani“ najbrž niso bili potolaženi.

V bodoče bi kazalo ubrati srednjo pot, da bi bil volk sit, koza pa cela. Predlagam izlet na Rožnik ali Golovec, ki sta približno na sredini linije Bologna–Plitvice.

ČRNO na BELEM v dnevniku

Z našimi dvigali je res križ. Enkrat je pokvarjeno eno dvigalo, drugič drugo, včasih obe, samo to se nikoli ne zgodi, da bi obe dvigali istočasno delali brezhibno. Tudi obljube, da bomo dobili nova dvigala, se vlečejo že precej časa.

Kaj bo, če dvigali dokončno odpovesta? Po obljubah se namreč ne da voziti gor in dol.

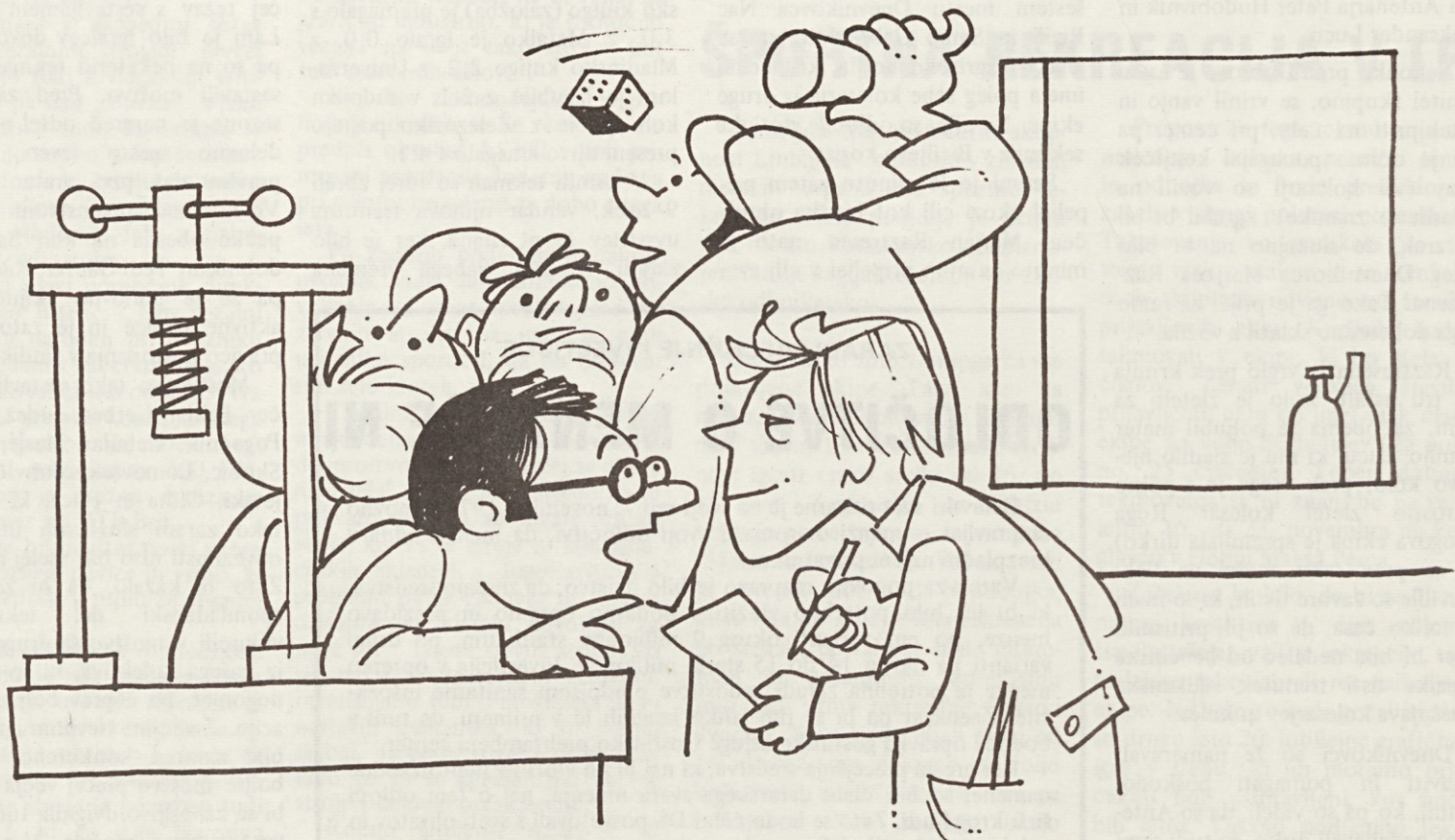
Naša sindikalna organizacija je bila očitno preobremenjena s pripravo izleta.

Drugače bi gotovo ne pozabila na ozimnico. Še dobro, da se je tega spomnila vsaj kamniška „Eta“, čeprav samo za svoje konzervirane izdelke.

Ker postajajo seje uredniškega odbora vedno daljše, naj navedem zgodnico iz Švice: Ko je začel „Neue Zuercher Zeitung“ izhajati septembra samo enkrat na dan (prej je dvakrat in še prej celo trikrat), so enega izmed šefov tuji časnikarji vprašali, kako to, da časnik, ki velja že desetletja za enega najboljših na svetu, še vedno nima uredniških sej. Odgovor se je glasil:

„Uredniki naj delajo, ne pa razpravljajo!“

Strupenjak

– Ti, kaj če bi letos pisali Dedku Mrazu, naj nam prinese v meternico pravo pravcato ruleto!